

עַל הַפָּרֶשָׁה בַּחֲרוּזִים

ראה

בזכות ותור על סדין ומזרון – נמשך הנהגה של רחמים ויסלק החרון!

בַּפְּרָשִׁיתֵנוּ מְסַפֵּר עַל הַמְצֹוה לַהֲשִׁמִּיד /
אֶת הָעִיר הַנִּדְחָת, שֶׁלֹּא תִבְנֶה לְתִמְיֵד.

וְכֵן יִתְקִים בּוֹ: "בְּמִדָּה שְׂאָדָם מוֹדֵד /
בֶּה מוֹדְדִים לוֹ" – כִּמָּה זֶה מַעֲוֹדֵד!

וּמִי שְׁאֵת הַמִּצְוָה, יָקִים כְּנֶדֶרֶשׁ /
מִבְטָחַת לוֹ בְּרֻכָּה, בְּפִסּוּק מִפְּרֹשׁ:

כְּדִי שְׁנוּכַל אֶת זֶה הָרָעִיוֹן /
לְהַשִּׁיב אֶל הַלֵּב, מִבְּעַד לְקַלְפוֹת וְהַשְׂרִיוֹן.

וְנָתַן לָךְ רַחֲמִים וְרַחֲמֶיךָ" נֶאֱמַר בַּתּוֹרָה. /
אֲדָּה כֵּאֵן מִיֵּד צִצָּה קִשְׁיָה לֹא פִתּוּרָה:

בואו וְנִשְׁמַע עַל סִפּוּר אֲמוֹתַי שְׂאֲרַע*/
שלאחריו בודאי, נתחזק במהרה:

אִם הַשֵּׁם - רַחֲמִים עָלֶיךָ יִרְעֶיף /
למה גם "וּרְחַמְךָ" צָרִיךְ לְהוֹסִיף?

**הָיָה זֶה כְּמוֹ הַיּוֹם, בַּחֲפָשֶׁת חֹדֶשׁ אָב /
כְּשֶׁאֲבִרְךָ יֵרָא שָׁמַיִם, צְדִיק וְעֹנִי.**

הָרִי כָּבֵד כְּתוּב שֶׁהַשֵּׁם יִתֵּן רַחֲמִים /
אז מדוע יש לכפל הענין שתי פעמים??

**החליט להתפרנס מיזמה מענינת/
למכר מזרונים איכותיים, בעסקה מזדמנת.**

"חובות הלבבות" דורש ומסביר /
ע"פ החסידות, רעיון עמוק וכביר:

**חֵישׁ קֶל רָכֵשׁ כַּמּוֹת שֶׁל סְחוּרָה /
כִּשְׁהַמּוֹטֶרָה, בַּשָּׁבוּעַ אֶחָד - לִסִּים הַמּוֹכִידָה.**

לְפַעֲמִים הָאָדָם לִישׁוּעָה הוּא זָקוּק /
והאפק נראה לו, סתום ופקוק.

**וְאֵת הָרוּחַ שִׁישִׁיג, תִּכְנֶן לַהֲשִׁקִּיעַ /
בַּחֲפֶשֶׁה מִשְׁפַּחְתִּית, כּוֹלֵל טִיסָה ב'אַרְקִיעַ'.**

או שְׁבַשְׁמִים, עָלֵינוּ יֵשׁ גִּזְרֵי דִין מְתוּחִ/ וְהוּא אֶפְלוּ אֵינוּ מוֹדֵעַ לְכָךְ, שֶׁעֵתִידוֹ כָּלֵל לֹא בִטּוּחַ...

**וְהָנָה מִיִּדְעָנוּ נִגַּשׁ מִבְּלִי לְהֵסֵס /
אֶל מִשְׁלֹחַ הַמְּזֻרָּנִים שֶׁהִגִּיעַ מִ"עֲלִי אֲקַסְפָּרִס".**

לָכֵן הַשֵּׁם נוֹתֵן לוֹ כָּעֵת הַיְדָמָנוּת/
לְמַתֵּק הַדִּינִים, וּלְבַטֵּל הַפְּרָעָנוּת.

ובלי לחשב יותר מדי, ובלי לעשות שום ענין/
החליט לאחסן המזרונים ב... קומת הכניסה של
הבנין.

וְזֹאת עַל יְדֵי שְׁמַעְמִידוֹ בְּנִסְיוֹן/
הָאֵם יִרְחַם עַל הַזּוֹלָת, אִו יַעֲזֹבֵנוּ בְּבִזְיוֹן.

**למחרת התחילו להגיע לקוחות להתעניין/
אחד רוצה עם קפיצים, שני - מזרון מתפונן.**

ובזכות זו המצוה - "ורחמך" בו יתקיים /
וכל הצרה שלו - ברחמים גדולים תסתים.

זֶה רוֹצֵה מִרְקָם קִשִּׁית, הָאֲחֵר – מִזֶּה דּוֹקָא יִסְלַד/ וְתוֹךְ דִּמּוֹת כָּל הַבְּנִין נִהְפֵּךְ לְשׁוּק "דְּמִלָּה לֵד"....

בְּמִבְט רֵאשׁוֹן, זֶה אוֹלֵי יִרְאָה לוֹ טַפְּשׁוֹת /
לוֹתֵר לָאָדָם, שֶׁלִּדְעָתוֹ נוֹהֵג בְּרִשְׁעוֹת.

**אֶחָד הַדִּירִים מֵהַקּוֹמָה הַשְּׁלִישִׁית /
הַחֲלִיט שֶׁלֹּא יוּכַל עוֹד לִהְיוֹת חֲרִישִׁית.**

אֲדָם עַל טְבֵעוֹ יִתְגַּבֵּר וַיִּתְעַלֶּה /
הִנְהִיגָה שֶׁל רַחֲמִים, עָלִיו תִּתְגַּלֶּה.

הוא לא יתן לזה יד, ויתנגד בלי פשרות/
לכך שהלובי יהפך להיות אולם מכירות.

וַיִּתְּקִים בּוֹ "וְנָתַן לְךָ רַחֲמִים וְרַחֲמָד" - /
 יִרְחֲמוּ עָלָיו מִן הַשָּׁמַיִם, וְתִהְיֶה לוֹ שִׂמְחָה.

**מִיַּד הַזְמִין, אֶת הַשָּׂכָן 'הַסּוֹחֵר' /
לְדִין תּוֹרָה מִהִיר, מִבְּלִי לֵאחֶר.**

הדין שמע כל צד ברב הקשבה/
ולפתע קרא אליו הצדה, את השכן שתבע:

"ראה" לחש ברוך, "אתה הצודק"/
"אך אני מציע לך, שלא לדקדק."

תן לחברך רק שבוע לעבד/
שיתפרנס קצת, ויוכל לצאת לחפשה בכבוד.

ובטוחני שתתקיים בך באפן הדוק: /
הברכה "ונתן לך רחמים ורחמך" – זה בדוק!

שמע השכן ברגש מערב/
אך הדברים עשו בלבו רשם רב.

והחליט לוותר על כל הדינים/
ששכנו מצדו ימכר בבנין גם סדינים...

והנה למחרת, שמחה אמתית - /
בביתו של התובע, מסבה משפחתית.

סועדים בשירי הלל, והשיחה מתגלגלת/
ומבלי שאין איש משגיח, פתאום יוצא
מהדלת -

הילד בן הארבע של השכן שהתלונן/
בחדר המדרגות - לו יותר מעניין...

מובלי לחשב הרבה, על המעקה מטפס/
ופתאום, את שווי המשקל, מפספס.

וברגע אחד, הוא מחליק לתהום/
מקומה שלישיית עד ללובי, נורא ואים---

לאחר מכן קול של בכי נשמע/
קולו של הילד, הרעיד את כל הקומה.

וגם עד למעלה המשיך הקול להדהד/
מיד אביו של הילד, יצא החוצה, רועד.

ומה הוא רואה, למרבה התדהמה?
בנו הקט מקפץ, על המזרונים שבערמה.

אותה סחורה, שלסלקה היה קדם נחוש/
היא שהצילה את ילדו, כעת הבין זאת בחוש...

אחים יקרים, בואו נלמד את המוסר החכם/
שאם נשכיל לרחם - משמים גם נרחם.

ונזכר את מאמר חז"ל, על זה הנושא:/
כי כל חסד שעושה האדם - לעצמו הוא
עושה!

וכבר אמר על כך הרב שטיינמן זצ"ל, הגאון
החסיד: לא ראיתי מימי אדם מוותר ומפסיד.

השבת נברך את חדש אלול/
שכל השפע של השם, יהיה בו כלול.

מכנה הוא גם חדש הרחמים והסליחות/
שאותן נאמר בלב נשבר, ובדמעות רתוחות.

אבל כדי שגם להנהגת הרחמים בו נזכה/
נזכר לתפס כל הזדמנות, ולא נחפה.

לנהג ברחמים, לוותר ולעזר/
להגיד מלה טובה, שתביא אור ומזור.

ויהי רצון שנזכה אל הגאולה להתכונן/
ושה'טראמפ'י'אדה היומית כבר לא תעניין...

ובזכות המשבר של מצר ההורמוז/
נקים מן המצר קראתי י-ה, כי זה מה
שבאמת פה רמוז.

ויתקיימו בנו כבר פסוקי ההפטרָה:
ושמתי כדכד שמשותיך/
וכל בניך למודי ד', ורב שלום בניך!

מחבר: עוז חקק © לתגובות, או להזמנת דרשה בחרוזים לכל אירוע: 052-7662106 ozhakak76@gmail.com
לקבלת העלון במייל, נא לשלוח מייל לכתובת: ozhakak76+subscribe@googlegroups.com
(ניתן לצאת בכל עת ע"י הקשה על "ביטול הרשמה")

נהניתם מהעלון? מחכים כבר לעלון הבא? בואו ותנו לנו כוח להמשיך במפעל הקדוש הזה!
כל תרומה תתקבל בברכה! ובנוסף תוכלו לקבל הקדשה/ הנצחה.
להעברה בנקאית: בנק מרכנתיל (17), חשבון 74927673, סניף 647, ע"ש אהרן עוז חקק

לע"נ: אליהו בן
נגר ואסתר
אפאק בת נגר

לע"נ שמעון בן
סעדיה

לע"נ מרת פרידה
בת אסתר מושייב

לרפואה שלמה ל:
שהנאז בת ננג'אן

לרפואת אבי מורי- הרצל
אלדד בן סעדיה, ואמי
מורתי- דיצה בת שפרה